

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Str. Batiștei, nr. 25, sector 2
București
SECȚIA I CIVILĂ

Destinatar:
GIURGIU ALIN EMIL
București, PRIN AFIȘARE PE
PORTALUL INSTANȚEI

DOSARUL NR. 243/1/2019

Materia: Civil

Stadiul procesual al dosarului: Revizuire - Recurs

Obiectul dosarului: actiune in raspundere delictuala

revizuire a deciziei civile pronuntată în dosarul

nr.39973/3/2016/a1 al Curtii de Apel Bucuresti - NCPC

Complet: completul nr. 10 ap

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 1324/2019 DIN DATA DE 26 Iunie 2019

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1324/2019, pronunțată la data de 26 Iunie 2019, de către ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECȚIA I CIVILĂ.

L.S. PRESEDINTE

MAGISTRAT ASISTENT,

A.P. 09.12.2019 13:54:36, nr. comunicare: 17 din 18

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA I CIVILĂ

Decizia nr. 1324

Dosar nr.243/1/2019

Ședința publică din 26 iunie 2019

Bianca Elena Țândărescu	- Președinte
Simona Gina Pietreanu	- Judecător
Georgeta Stegaru	- Judecător
Ofelia Munteanu	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare cererea de revizuire formulată de revizuenții Alecu Gabriel Leonard, Pistol Luminița, Mihai (fostă Teodoru) Ana, Iacob Marcel și Silișteanu Lucian împotriva deciziei nr.1662 A din 21 decembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în dosarul nr.39973/3/2016/a1.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din data de 5 iunie 2019 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată; având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte a amânat pronunțarea la 12 iunie 2019 și respectiv, la 26 iunie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

ÎNALTA CURTE,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția I civilă, la data de 21 ianuarie 2019, sub nr. 243/1/2019, revizuienții Alecu Gabriel Leonard, Pistol Luminița, Mihai (fostă Teodoru) Ana, Iacob Marcel și Silișteanu Lucian au solicitat revizuirea deciziei nr.1662A/2018, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în temeiul dispozițiilor art.509 alin.1 pct.8 Cod procedură civilă.

În motivarea cererii, revizuienții au arătat, în esență, că, în raport de prevederile art.28 alin.1 Cod procedură penală și ale art.430, 431 și 432 din noul Cod de procedură civilă, decizia atacată cu revizuire încalcă autoritatea de lucru judecat a deciziei penale nr.149A/01 februarie 2016, pronunțată în dosarul penal nr.72303/3/2011 de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, atât în ceea ce privește dispozitivul, cât, mai ales, considerentele pe care se sprijină soluția instanței penale, respectiv cu privire la situația de fapt și de drept reținută prin

considerentele și dispozitivul deciziei penale nr.149/1 februarie 2016, existența faptelor ilicite generatoare de prejudiciu, reținute ca infracțiuni, persoanele care au săvârșit faptele generatoare de prejudiciu și varianta reală a contractului de depozit.

În raport de existența autorității de lucru judecat, revizuienții au solicitat să se constate inadmisibilitatea cererilor de chemare în garanție formulate în dosarul nr.39973/3/2001 și, pe cale de consecință, anularea în parte a deciziei nr.1662A/21 decembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, respectiv sub aspectul admisibilității în principiu a cererilor de chemare în garanție formulate de Beraru Sorin și Dulănescu Dumitru.

Astfel, au arătat revizuienții că, prin constituirea de parte civilă în procesul penal, CI-CO SA a stabilit cadrul procesual în limitele căruia va fi soluționată latura civilă, acțiunea formulată în dosarul nr.39973/3/2016 nefiind o acțiune în răspundere civilă delictuală independentă, ci aceasta este accesorie cauzei penale din care provine prejudiciul, fiind în mod direct dependentă de modul în care a fost soluționată cauza penală prin incidența prevederilor art.27 alin.2 și art.28 alin.1 Cod procedură penală.

În opinia revizuienților, pe parcursul cercetării cauzei de către organele judiciare și de instanțele penale, faptele de administrare ale acestora (foști administratori și directori ai CI-CO SA la aceea dată) au fost analizate în contradictoriu cu faptele inculpaților Beraru Sorin, Dulănescu Dumitru și Vasiliu Elena, astfel încât situația de fapt reținută în considerente de instanțele penale le este opozabilă cu autoritate de lucru judecat, ei participând direct la procesul penal ca organ de administrare și conducere al CI-CO SA.

Au arătat că, având în vedere obiectul și cauza cererii principale formulate de CI-CO SA, în conformitate cu art. 28 alin. 1 Cod procedură penală, invocă excepția autorității de lucru judecat cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o, astfel cum au fost reținute prin sentința penală nr. 1671/09 octombrie 2015 și prin decizia penală nr.149/A/01 februarie 2016, pronunțate în dosarul nr.72303/3/2011 (3794/2015); premergător cercetării cu privire la infracțiunea de spălare de bani (*delictum subsequens*), instanța penală a stabilit definitiv că sumele respective provin din săvârșirea infracțiunii de înșelăciune în dauna CI-CO SA și inducere în eroare a persoanelor chemate în garanție, ca infracțiune principală (*delictum principale*), situația de fapt cu privire la săvârșirea acestor infracțiuni fiind dezvoltată pe larg prin considerentele deciziei penale nr.149A/01 februarie 2016.

Or, în temeiul art. 430 alin. 2 din noul Cod de procedură civilă, intră în autoritate de lucru atât dispozitivul deciziei penale nr.149/A/01 februarie 2016, cât și considerentele care susțin soluția de condamnare, în absența căroră aceasta nu ar avea vreun înțeles, permițând reluarea la nesfârșit a litigiilor.

Conform art. 28 alin. 1 teza a II-a Cod procedură penală, hotărârea definitivă de încetare a procesului penal nu are autoritate de lucru judecat în ceea ce privește existența prejudiciului ori cu privire la vinovăția autorului faptei ilicite, norma penală fiind în concordanță cu dispozițiile art. 1365 Cod civil, ceea ce înseamnă că doar cu privire la aceste aspecte instanța civilă poate aprecia neîngrădit.

Per a contrario vor intra în sfera autorității de lucru judecat aspectele stabilite de instanța penală cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o, astfel cum reiese și din interpretarea tezei I a art. 28. alin. 1 Cod procedură penală.

Au susținut revizuienții că, față de aceste aspecte, instanța civilă investită prin incidența prevederilor art. 27 alin. 2 Cod procedură penală mai poate judeca neîngrădit doar cu privire la existența și forma vinovăției persoanelor care au săvârșit fapta ilicită reținută definitiv că infracțiune de instanța penală și la existența și întinderea prejudiciului.

Sub un alt aspect, s-a arătat că obiectul acțiunii civile derivate din cauza penală îl constituie recuperarea prejudiciului produs ca urmare a săvârșirii infracțiunilor de înșelăciune și inducere în eroare a conducerii CI-CO SA, precum și de constituire de grup organizat în vederea săvârșirii de infracțiuni, astfel cum acestea au fost reținute definitiv prin decizia penală nr.149A/01 februarie 2016.

Cum cauza acțiunii constă în atragerea răspunderii civile delictuale a autorilor infracțiunilor, ceea ce presupune îndeplinirea condițiilor privitoare la existența faptelor ilicite, existența prejudiciului, existența legăturii de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu și existența vinovăției, revizuienții au solicitat să se constate că faptele ilicite producătoare de prejudiciu și autorii acestora, precum și legătura de cauzalitate între infracțiuni și prejudiciu au fost reținute prin sentința penală nr. 1671/09 octombrie 2015 (pag. 56-68), fiind consfințite definitiv prin decizia penală nr.179A/01 februarie 2016 (pag. 52-74).

Revizuienții au făcut o expunere a situației de fapt reținute în procesul penal și a infracțiunilor săvârșite de numiții Beraru Sorin, Dulănescu Dumitru și Vasiliu Elena.

Cu referire la infracțiunile reținute s-a arătat că acestea au constat în: 1) înșelăciune în dauna CI-CO SA prin contrafacerea (plăsmuirea) unui nou contract de depozit ce conținea o clauză penalizatoare de 25% - ca infracțiune predicat a infracțiunii de spălare de bani; 2) spălare de bani prin transferul sumelor obținute ca urmare a înșelării CI-CO SA de către societățile controlate de Beraru Sorin Shmuel și 3) constituirea unui grup organizat în vederea săvârșirii de infracțiuni - ca infracțiune predicat a infracțiunii de spălare de bani.

În opinia revizuienților, decizia civilă nr.1662A/21 decembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București Secția a IV – a civilă, încalcă autoritatea de lucru judecat a deciziei penale nr.149A/1 februarie 2016, deoarece prin

formularea cererii de chemare în garanție se tinde la rejudicarea aspectelor privitoare la existența faptelor ilicite și a persoanelor care le-au săvârșit.

Astfel, obligația de garanție legală invocată de Dulănescu Dumitru este întemeiată în totalitate pe încălcarea autorității de lucru judecat a instanței penale, întrucât acesta, în calitate de fost administrator CI-CO la data adoptării contractului de depozit nr. 66/13 mai 1999, a invocat în motivarea admisibilității cererii de chemare în garanție existența unei obligații de răspundere solidară a tuturor administratorilor CI-CO SA prin invocarea prevederilor Legii nr.31/1990, cererea fiind motivată cu încălcarea autorității de lucru judecat a hotărârii pronunțate de instanța penală.

Au susținut revizuienții că, așa cum rezultă din cererea de chemare în garanție și din motivele de apel, Dulănescu Dumitru neagă existența faptei de complicitate la înșelăciune și inducere în eroare a foștilor administratori ai CI-CO SA, astfel cum s-a reținut definitiv de instanța penală în sarcina sa; neagă că ar fi autorul faptelor ilicite producătoare de prejudiciu; neagă existența și autenticitatea contractului de depozit original fără clauza penalizatoare de 25%, afirmând că acest înscris este o plăsmuire a revizuienților prin contrafacerea semnăturii sale, și afirmă că singurul contract pe care îl recunoaște este contractul de depozit semnat/aprobat în consiliul de administrație al CI-CO SA din 13 mai 1999, contractul ce conținea o clauză penalizatoare de 25% .

Acesta susține în fața instanței civile, cu referire la clauza penalizatoare de 25%, că a fost legal aprobată în consiliul de administrație al CI-CO din 13 mai 1999 și nu a făcut obiectul contrafacerii contractului de depozit la o dată ulterioară, astfel cum a reținut instanța penală.

În plus, susținând în mod nereal că adoptarea contractului de depozit cu clauză penalizatoare ar fi fost o faptă de administrare aparținând societății CI-CO și nicidecum o contrafacere, Dulănescu Dumitru solicită atragerea răspunderii solidare a tuturor administratorilor aflați în funcție la aceea dată, dar și a celor care l-au succedat în funcție, invocând ca temei legal art. 73 și art. 144 alin 4) (actual 148) din Legea nr.31/1990; Dulănescu Dumitru solicită înlăturarea din probatoriul cauzei a contractului original care nu conținea clauza penalizatoare, formulând în acest sens o cerere de înscriere în fals.

În ceea ce privește existența unei legături de determinare și subordonare între acțiunea principală și cererile de chemare în garanție, revizuienții au susținut că se întemeiază pe încălcarea autorității de lucru judecat a instanțelor penale și aceasta deoarece, așa cum s-a reținut în considerentele sentinței civile nr. 5/2018 de stabilire a competenței funcționale, acțiunea CI-CO nu se întemeiază pe contractul de depozit, pe contractul de mandat, pe contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni sau pe dispozițiile Legii nr. 31/1990, respectiv pe răspunderea civilă contractuală a părților, ci pe falsificarea contractului de depozit și pe acțiunile coordonate ale

pârâților de inducere în eroare a reclamantei cu scopul sustragerii sumelor transferate în contul de depozit deschis la Banca Populară Funică, respectiv pe răspunderea civilă delictuală.

Spre deosebire de acțiunea principală formulată de CI-CO SA care se întemeiază pe falsificarea contractului de depozit nr. 66/13 mai 1999, așa cum a stabilit și Curtea de Apel București prin sentința civilă nr. 5/2018, cererile de chemare în garanție formulate de Beraru Sorin și Dulănescu Dumitru se întemeiază pe negarea existenței faptelor ilicite, pe susținerea ca și licită a clauzei penalizatoare de 25% și a contractului contrafăcut și pe susținerea ca licite a sumelor transferate în beneficiul lui Beraru Sorin prin spălare de bani, pârâții solicitând atragerea „culpei” administratorilor care ar fi determinat printr-un „management defectuos” activarea clauzei penalizatoare de 25%, clauză care ar fi fost aprobată legal de societate la data de 13 mai 1999, conform susținerilor nereale ale pârâților.

Or, în mod vădit nu poate exista o legătură de determinare și subordonare între acțiunea principală formulată de CI-CO SA, care se întemeiază exclusiv pe infracțiunile săvârșite de pârâți, și cererile de chemare în garanție, care se întemeiază tocmai pe negarea existenței acestor infracțiuni, cu încălcarea autorității de lucru judecat a deciziei penale nr.149A/01 februarie 2016.

Au susținut revizuienții că, atât atragerea răspunderii solidare, cât și justificarea existenței unei legături de determinare și subordonare, se întemeiază pe ipoteza falsă a contractului contrafăcut conținând o clauză penalizatoare de 25% , în sensul că acesta ar fi contractul real aprobat de consiliul de administrație la data de 13 mai 1999.

De asemenea, au arătat revizuienții că, admitând cererea de chemare în garanție în limitele formulate de Dulănescu Dumitru prin instituirea unei obligații de răspundere solidară a administratorilor chemați în garanție, instanța de apel admite că presupusa faptă de administrare invocată, care ar atrage răspunderea solidară, există și constă în aprobarea de către Dulănescu Dumitru și Dumitrescu Tanti Virginica în consiliul de administrație din 13 mai 1999, a unui contract de depozit ce conținea o clauză penalizatoare de 25%, contrar celor reținute de instanța penală.

Pe cale de consecință, contractul de depozit nu a fost contrafăcut la o dată ulterioară datei de 13 mai 1999 prin introducerea unei clauze penalizatoare de 25% în scopul înșelării CI-CO SA, astfel cum a reținut instanța penală; nu există fapta de înșelăciune întrucât contractul cu clauză penalizatoare de 25% a fost adoptat legal și statutar în consiliul de administrație din data de 13 mai 1999 de către Dulănescu Dumitru și Dumitrescu Tanti Virginica și nu există fapta de inducere în eroare a conducerii societății, întrucât clauza penalizatoare a fost aprobată legal și statutar în cunoștința CI-CO SA.

Prin urmare, în lipsa faptei de înșelăciune, clauza penalizatoare fiind legală, nu există nici fapta de spălare de bani, suma de 900.000 USD transferată în folosul lui Beraru Sorin prin spălare de bani fiind, în realitate, licită.

Astfel, cu încălcarea autorității de lucru judecat, instanța de apel a admis că infracțiunile de înșelăciune și inducere în eroare au fost, în realitate, fapte de administrare legale aparținând CI-CO SA, săvârșite la data de 13 mai 1999, de natură a atrage obligația răspunderii solidare a administratorilor în funcție la acea dată (Iacob Marcel și Dumitrescu Tanti Virginica), precum și a administratorilor care i-au succedat în funcție pe Dulănescu Dumitru (Ana Teodoru, Luminița Pistol și Leonard Alecu).

Fără nici o legătură cu faptele ilicite prejudiciatoare reținute de instanțele penale în sarcina părților, este chemat în garanție și directorul executiv Silisteanu Lucian sub acuzația că ar fi dus la îndeplinire hotărârile consiliului de administrație CI-CO, motivul real fiind că, în cursul anului 2000, Silisteanu Lucian a depus o serie de plângeri penale în legătură blocarea abuzivă a conturilor societății CI-CO SA, deschise la Cooperativa Furnica.

Sub un alt aspect s-a arătat că și în raport de reținerea existenței unei legături de determinare și subordonare a cererii de chemare în garanție față de cererea principală, instanța de apel a încălcat autoritatea de lucru judecat a deciziei penale 149A/01 februarie 2016, deoarece prejudiciul care face obiectul cererii principale în valoare de 900.000 USD, precum și accesoriile constând în dobânzi și penalități de întârziere, nu putea fi consecința actelor de administrare ale revizuienților decât în ipoteza (dovedit falsă) a existenței unei clauze penalizatoare de 25% ce ar fi trebuit să fie prevăzută în contractul real semnat la data de 13 mai 1999. Numai în această ipoteză a activării legitime a clauzei penalizatoare urmare a unor presupuse fapte de administrare „defectuoase” ale persoanelor chemate în garanție poate fi explicată coerent existența unei posibile legături de determinare și subordonare între prejudiciul solicitat de CI-CO SA și cererile de chemare în garanție. Însă, acesta ipoteză a existenței unei clauze penalizatoare conținute în contractul real semnat la 13 mai 1999 este infirmată prin decizia penală 149A/01 februarie 2016.

Or, o astfel de ipoteză dovedit falsă în soluționarea cauzei, a fost legitimată de instanța de apel prin soluția dată.

Au arătat revizuienții că, în calitate de organ de administrare și conducere al CI-CO SA, răspund exclusiv față de societate în ceea ce privește actul de administrare. Cum între administratori și societate există un raport de prepușenie, față de terți răspunderea legală pentru actul de administrație aparține exclusiv societății care are calitatea de comitent, fiind incidente prevederile art. 1373 din noul Cod civil.

Pentru considerentele expuse, revizuienții au solicitat, în raport de prevederile art. 28 alin. 1 Cod procedură penală și ale art. 430, 431, 432 din noul Cod de

procedură civilă, să se constate existența autorității de lucru judecat a deciziei penale nr. 149A/01 februarie 2016 față de cauza ce face obiectul dosarului de fond nr. 39973/3/2016 și a dosarului nr. 39973/3/2016/a1, atât în ceea ce privește dispozitivul, cât și în ceea ce privește considerentele pe care se sprijină soluția instanțelor penale, respectiv: situația de fapt și de drept reținută prin considerentele și dispozitivul deciziei penale nr.149A/01 februarie 2016; existența faptelor ilicite generatoare de prejudiciu reținute ca infracțiuni; persoanele care au săvârșit faptele generatoare de prejudiciu și varianta reală a contractului de depozit.

Să se constate că cererea de revizuire este admisibilă întrucât există hotărâri definitive potrivit date de instanțe de același grad prin care se încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, respectiv decizia civilă 1662A/21 decembrie 2018 încalcă autoritatea de lucru judecat a deciziei penale 149A/01 februarie 2016.

În raport de existența autorității de lucru judecat, să se constate inadmisibilitatea cererilor de chemare în garanție a revizuienților Iacob Marcel, Mihai Ana (fostă Teodoru), Pistol Luminița, Alecu Leonard și Silișteanu Lucian, formulate de Beraru Sorin Shmuel și Dulănescu Dumitru.

Intimații-pârâți Dulănescu Dumitru și Beraru Sorin Shmuel au formulat întâmpinare la cererea de revizuire formulată împotriva deciziei civile nr. 1662A/21 decembrie 2018, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, prin care au solicitat să se dispună, în principal, admiterea excepției inadmisibilității cererii de revizuire formulate în prezenta cauză și, pe cale de consecință, respingerea acesteia, ca inadmisibilă; în subsidiar, au solicitat respingerea cererii de revizuire, ca nefondată.

Totodată, reținând culpa procesuală a revizuienților în prezenta cauză, au solicitat instanței să dispună obligarea acestora, în temeiul art. 453 Cod procedură civilă, la plata cheltuielilor de judecată.

Cu referire la admisibilitatea cererii de revizuire, intimații au arătat că, în ceea ce privește premisele cererii de revizuire, revizuienții invocă faptul că o hotărâre civilă ar încălca autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri penale. Or, având în vedere că cele două hotărâri sunt pronunțate în două materii diferite, revizuirea deciziei pronunțate de Curtea de Apel București este inadmisibilă.

Totodată, nici condițiile specifice revizuirii nu sunt îndeplinite. Astfel, după cum s-a reținut în jurisprudență, revizuirea pentru contrarietate de hotărâri este admisibilă doar în cazul îndeplinirii cumulative a următoarelor condiții: să existe identitate de obiect, de cauză și de părți, iar în cel de-al doilea proces să nu se fi invocat existența primei hotărâri, ori, dacă a fost invocată, instanța să fi omis să se pronunțe asupra excepției autorității de lucru judecat.

În speță, nu este îndeplinită niciuna din condițiile enumerate, în sensul că nu există identitate de părți, obiect sau cauză, având în vedere că obiectul și cauza procesului penal au fost diferite de cea a apelurilor formulate împotriva încheierii

de respingere a cererilor de chemare în garanție; în plus, decizia penală nu a fost pronunțată față de revizuenți, aceștia nefiind părți în cauza respectivă.

Mai mult, pretinsa autoritate de lucru judecat a deciziei penale a fost invocată în fața instanței civile, inclusiv în etapa judecării apelului în dosarul nr. 39973/3/2016/a1, instanța de apel pronunțându-se asupra acesteia.

Sub un alt aspect, intimații au arătat că în speță nu se justifică niciun motiv de nelegalitate a deciziei contestate, Curtea de Apel București pronunțându-se în limitele în care a fost investită și în considerarea tuturor argumentelor și apărărilor formulate în fața acesteia, inclusiv asupra autorității de lucru judecat.

Examinând îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a cererii de revizuire, Înalta Curte reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art.509 alin.1 pct.8 Cod procedură civilă, revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă, există hotărâri definitive potrivnice date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri; în conformitate cu alineatul al doilea al textului legal menționat, sunt susceptibile de revizuire pentru motivul existenței hotărârilor potrivnice și hotărârile care nu evocă fondul.

În examinarea condițiilor de admisibilitate a revizuirii ce face obiectul judecății, Înalta Curte menționează că pentru a fi aplicabil motivul de revizuire prevăzut de art.509 alin.1 pct.8 Cod procedură civilă este necesar să existe hotărâri judecătorești definitive, pronunțate de instanțe de același grad sau de grade diferite, hotărâri care sunt potrivnice și prin care este încălcată autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri.

Din această perspectivă, nu poate fi reținută ca fondată susținerea intimaților, în sensul că cererea de revizuire a unei hotărâri judecătorești civile nu este admisibilă, de plano, atunci când se invocă încălcarea autorității de lucru judecat a unei hotărâri penale.

Însă, având în vedere că revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, *admisibilitatea acesteia este subsumată, în cazul analizat, condiției ca în procesul finalizat cu hotărârea a cărei revizuire se solicită să nu fi fost invocată autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri.*

Această condiție de admisibilitate este o consecință a naturii juridice a acestei căi de atac, care nu permite instanței investite cu soluționarea unei căi de atac de retractare să efectueze controlul de temeinicie ori de legalitate specific căilor de atac de reformare.

Cu alte cuvinte, instanța de revizuire nu poate statua în contra dezlegărilor cuprinse în hotărârea atacată cu referire la incidenții autorității de lucru judecat, deoarece în ipoteza în care această chestiune a făcut obiectul judecății, calea de atac de retractare s-ar transforma într-o cale de atac de reformare, în speță într-un veritabil recurs.

În speță această condiție nu este îndeplinită și nu poate fi primită susținerea revizuienților, în sensul că în procesul finalizat cu hotărârea atacată cu revizuire nu a fost invocată și examinată excepția autorității de lucru judecat a hotărârii penale.

Astfel, Înalta Curte constată că, prin *cererea* înregistrată pe rolul Tribunalul București – Secția a III-a civilă sub nr. 39973/3/2016, reclamanta CI-CO SA a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Beraru Sorin Shmuel, Dulănescu Dumitru, Vasiliu (Bujor) Elena, Giurgiu Alin Emil, Mândrescu Corneliu, Bănică Octavian, Rădulescu Nelu, Nica Cornel, Mihăescu Horia Teodor și SIF Muntenia SA, obligarea în solidar a pârâților la plata sumei de 20.244.976,19 lei, actualizată la zi, reprezentând prejudiciul cauzat prin faptele ilicite săvârșite de pârâți, și obligarea acestora în solidar, la plata cheltuielilor de judecată.

La 11 noiembrie 2016 reclamanta a formulat cerere de modificare a cererii de chemare în judecată arătând că înțelege să se judece doar cu pârâții Beraru Sorin Shmuel (Bar Or Shmuel), Dulănescu Dumitru și Vasiliu (Bujor) Elena.

La data de 02 decembrie 2016, *pârâtul Dulănescu Dumitru a formulat cerere de chemare în garanție a numiților: Mihăescu Horia Teodor, SIF Muntenia SA, Dumitrescu Tanți-Virginica, Iacob Marcel, Alecu Leonard, Pistol Luminița, Tedoru Ana și Lucian Silișteanu*, prin care a solicitat să fie obligați chemații în garanție, în solidar, să-i plătească sumele pe care va fi obligat, la rândul său, să le plătească reclamantei CI-CO SA, în cazul în care cererea acesteia va fi admisă.

La data de 16 decembrie 2016 și *pârâtul Beraru Sorin Shmuel a formulat cerere de chemare în garanție a numiților Mihaescu Horia Teodor, SIF Muntenia SA, Iacob Marcel, Alecu Leonard, Pistol Luminita și Tedoru Ana*.

Prin cererea de chemare în judecată modificată, reclamanta a solicitat obligarea, alături de Dulănescu Dumitru și a numitei Vasiliu Elena, la plata unui prejudiciu compus din:

a. 4.062.998,10 lei (echivalentul a 900.000 USD), suma reținută la data de 31 octombrie 2000, în temeiul clauzei penalizatoare din contractul de depozit încheiat între reclamanta și Banca Furnica, urmare săvârșirii infracțiunii de fals în înscrisuri;

b. 14.311.714,13 lei, reprezentând dobânzile legale aferente perioadei 1 noiembrie 2000 – 30 iunie 2010 pentru suma reținută la lit. a;

c. 178.729,46 lei, reprezentând dobânzi calculate la contul curent pentru suma de 4.098.784,45 existentă în sold în data de 29 februarie 2001, pentru perioada 01 martie 2002 – 15 aprilie 2002;

d. 1.668.216,56 lei, reprezentând diferența de dobândă pentru suma de 4.104.403,78 lei solicitată Băncii Furnica prin adresa nr. 1217/14 martie 2001;

e. 71.017,12 lei, reprezentând penalități aferente perioadei 19 octombrie 2000 – 13 noiembrie 2012 pentru plata cu întârziere a furnizorilor de utilități și

f. 130.851,55 lei, reprezentând penalități și dobânzi aferente perioadei 11 octombrie 2000 – 15 martie 2002 pentru obligații la bugetul de stat și la bugetul asigurărilor sociale de stat și contravaloarea unor servicii de asistență juridică.

Prin concluziile scrise cu privire la admisibilitatea în principiu a cererilor de chemare în garanție, depuse în dosarul nr. 39973/3/2016 al Tribunalului București Secția a III – a civilă, la data de 05 aprilie 2018, chemații în garanție au invocat „excepția autorității de lucru judecat a instanței penale față de instanța civilă” din perspectiva existenței deciziei penale nr. 149A/01 februarie 2016, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II – a penală.

Prin încheierea pronunțată în ședința publică de la 11 aprilie 2018, în dosarul nr. 39973/3/2016, Tribunalul București – Secția a III-a civilă a respins, ca inadmisibile, cererile de chemare în garanție și a suspendat judecata cauzei privind pe reclamanta CI-CO SA în contradictoriu cu pârâții Beraru Sorin Shmuel, Dulănescu Dumitru, Vasiliu (Bujor) Elena, Giurgiu Alin Emil, Mândrescu Corneliu, Bănică Octavian, Rădulescu Nelu, Nica Cornel, Mihăescu Horia Teodor, Mălureanu (fostă Vasiliu) Elena și SIF Muntenia SA și chemații în garanție Mihăescu Horia Teodor, Dumitrescu Tanti Virginica, Iacob Marcel, Alecu Leonard, Pistol Luminița, Tedoru Ana, Lucian Silisteanu și SIF Muntenia SA, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate în principiu, întrucât obiectul cererii de chemare în judecată constă în recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiunile stabilite cu putere de lucru judecat prin sentința penală nr.1671/09 octombrie 2015, devenită definitivă prin decizia penală nr.149A/01 februarie 2016, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a II – a penală, iar părțile nu pot schimba, printr-o cerere de chemare în garanție a altor persoane, cadrul procesual definitiv stabilit, fără încălcarea autorității de lucru judecat.

Împotriva acestei încheieri au declarat *apel* pârâții Dulănescu Dumitru și Beraru Sorin Shmuel.

Prin decizia nr.1662A/21 decembrie 2018, pronunțată în dosarul nr.39973/3/2016/a1, Curtea de Apel București-Secția a IV-a civilă a respins cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu următoarea chestiune de drept: „Dacă, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 72 din Codul de procedură civilă, în cazul unei acțiuni civile având ca obiect repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea unei fapte penale în privința căreia s-a dispus prin hotărâre penală definitivă încetarea procesului penal, instanța este ținută în stabilirea cadrului procesual exclusiv la persoanele care au avut calitatea de parte în procesul penal”.

A admis apelul formulat de apelanții-pârâți Dulănescu Dumitru și Beraru Sorin Shmuel, împotriva încheierii de ședință din 11 aprilie 2016, pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a civilă în dosarul nr. 39973/3/2016, în contradictoriu cu intimata-reclamantă CI-CO SA, cu intimații-chemați în garanție

Mihăescu Horia Teodor, Dumitrescu Tanți Virginica, Iacob Marcel, Alecu Leonard, Pistol Luminița, Mihai Ana (fostă Teodoru), Lucian Silișteanu, SIF Muntenia SA și cu intimații-pârâți Mălureanu (fostă Vasiliu Bujor) Elena, Rădulescu Nelu, Nica Cornel, Bănică Octavian și Giurgiu Alin Emil.

A schimbat încheierea apelată în sensul că a admis, în principiu, cererile de chemare în garanție.

Pentru a decide astfel, curtea de apel a reținut, sub aspectul temeiniciei încheierii atacate, că sentința penală 1671/9 octombrie 2015, pronunțată de Tribunalul București – Secția I penală, cuprinde, în privința apelanților-pârâți, următoarele:

“2. În baza art. 396 alin. 1 și alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului Beraru Sorin Shmuel [Bar or Shmuel] pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 367 alin. 1 N.C.p. cu reținerea art. 5 Noul Cod penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. 1 și alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului Beraru Sorin Shmuel [Bar or Shmuel] pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 47 raportat la art. 244 alin. 1, alin. 2 Noul Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Noul Cod penal și cu reținerea art. 5 Noul Cod penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. 2 Noul cod de procedură penală și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal raportat la art. 29 alin. 1 lit. a [corespondentul art. 23 alin 1 lit. a] din Legea 656/2002, în forma în vigoare la data de 31.1.2014, condamnă pe inculpatul Beraru Sorin Shmuel [Bar or Shmuel] ...la pedeapsa închisorii în cuantum de 3 ani pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor.

În baza art. 12 alin. 1 din Legea 187/2012 raportat la art. 71 alin. 2 C.p. din 1969 interzice inculpatului Beraru Sorin Shmuel [Bar or Shmuel] exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza 2 și lit. b C.p. din 1969 ca pedeapsă accesorie, din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până la terminarea executării pedepsei principale, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.

3. În baza art. 396 alin. 1 și alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului Dulănescu Dumitru pentru săvârșirea infracțiunii de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni prevăzută de art. 367 alin. 1 Noul Cod penal cu reținerea art. 5 Noul Cod penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. 1 și alin. 6 raportat la art. 16 alin. 1 lit. f C.p.p. încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului Dulănescu Dumitru pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la înșelăciune, în formă continuată, prevăzută de art. 48

raportat la art. 244 alin. 1, alin. 2 Noul Cod penal cu aplicarea art. 35 alin. 1 Noul Cod penal și cu reținerea art. 5 Noul Cod penal, ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 396 alin. 2 Noul Cod de procedură penală și art. 5 alin. 1 Noul Cod penal raportat la art. 29 alin. 1 lit. a [corespondentul art. 23 alin 1 lit. a] din Legea 656/2002, în forma în vigoare la data de 31 ianuarie 2014, condamnă pe inculpatul Dulănescu Dumitru ... la pedeapsa închisorii în cuantum de 3 ani pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor.

În baza art. 12 alin. 1 din Legea nr.187/2012 raportat la art. 71 alin. 2 C.p. din 1969 interzice inculpatului Dulănescu Dumitru exercitarea drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a teza 2 și lit. b C.p. din 1969 ca pedeapsă accesorie, din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până la terminarea executării pedepsei principale, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.

În baza art. 88 alin. 1 C.p. din 1969 deduce din pedeapsa aplicată inculpatului Dulănescu Dumitru durata reținerii și a arestării preventive din perioada 16 octombrie 2001 – 9 mai 2002.”

Prin decizia penală nr. 149/A/01 februarie 2016, pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, au fost respinse apelurile sus-numiților, a fost admis apelul Ministerului Public și, în privința apelanților-pârâți din prezenta cauză, s-a dispus:

“Desființează în parte sentința penală nr. 1671/09 octombrie 2015 pronunțată de Tribunalul București și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 2 Cod procedură penală și art. 5 alin. 1 Cod penal raportat la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr.656/2002, în forma în vigoare la data de 01 februarie 2014, condamnă pe inculpatul Beraru Sorin Shmuel (Bar or Shmuel) (...) la pedeapsa închisorii în cuantum de 5 ani pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor.

În baza art. 67 alin.1 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a și b Cod penal pe o perioadă de 3 ani după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1,3 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a și b Cod penal din momentul rămânării definitive a hotărârii și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 396 alin. 2 Cod procedură penală și art. 5 alin. 1 C.p. raportat la art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr.656/2002, în forma în vigoare la data de 01 februarie 2014, condamnă pe inculpatul Dulănescu Dumitru (...) la pedeapsa închisorii în cuantum de 4 ani pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor.

În baza art. 67 alin.1 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a și b Cod penal pe o perioadă de 2 ani după executarea pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. 1,3 Cod penal aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin.1 lit. a și b Cod penal din momentul rămânerii definitive a hotărârii și până când pedeapsa principală privativă de libertate a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 72 Cod penal deduce din pedeapsa aplicată inculpatului Dulănescu Dumitru durata reținerii și a arestării preventive din perioada 16 octombrie 2001 – 09 mai 2002. (...)

Mentține celelalte dispoziții ale sentinței penale atacate.”

În examinarea apelurilor, Curtea de apel București a reținut că, potrivit art. 29 alin. 1 lit. a din Legea nr. 656/2002: “Constituie infracțiunea de spălare a banilor schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei.”

Conform art. 28 alin. 1 Cod procedură penală - Autoritatea hotărârii penale în procesul civil și efectele hotărârii civile în procesul penal: ”(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.”

A considerat curtea de apel că, raportând dispozițiile art. 28 alin. 1 Cod procedură penală la hotărârile penale redate mai sus, rezultă că acestea au autoritate în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă doar cu privire la existența faptei de spălare de bani și cu privire la persoanele care au săvârșit această faptă.

Totodată, instanța civilă nu este ținută de hotărârea definitivă de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite pentru fapta de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, precum și pentru fapta de instigare la înșelăciune, în formă continuată, pentru care s-a dispus încetarea procesului penal în ce îl privește pe pârâțul Beraru Sorin Shmuel, respectiv pentru fapta de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, precum și pentru fapta de complicitate la înșelăciune, în formă continuată, pentru care s-a dispus încetarea procesului penal în ce îl privește pe pârâțul Dulănescu Dumitru.

A reținut, de asemenea, curtea de apel că, potrivit pct. 4.4. din cererea de chemare în judecată formulată de CI-CO SA: “*acțiunile pârâților ce au avut ca*

rezultat prejudicierea au îmbrăcat forma infracțiunilor de asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals, înșelăciune, abuz în serviciu în diferite forme ale participației penale”.

Prin urmare, nu s-a invocat un prejudiciu rezultat din infracțiunea de spălare de bani pentru care pârâții au fost condamnați. De altfel, dacă prejudiciul ar fi fost produs prin fapta de spălare a banilor, latura civilă în ce privește acest prejudiciu ar fi fost soluționată de instanța penală. Pe cale de consecință, prejudiciul imputat de reclamantă pârâților a rezultat din fapte pentru care nu există hotărâre de condamnare, iar pentru unele din aceste fapte s-a dispus încetarea procesului penal ca urmare a constatării intervenirii prescripției răspunderii penale.

Raportând dispozițiile art. 28 alin. 1 Cod procedură civilă la cererea de chemare în judecată și la hotărârile penale sus-menționate, curtea de apel a conchis că hotărârile penale în discuție nu produc nici un efect în privința cauzei civile de față pentru faptele de fals în înscrisuri sub semnătură privată, uz de fals și abuz în serviciu imputate pârâților de reclamantă, iar în privința faptelor de asociere în vederea comiterii de infracțiuni și înșelăciune hotărârile penale menționate nu țin instanța civilă în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.

Prin urmare, hotărârile penale sus-menționate nu privesc cadrul procesual și nici dispoziții care să împiedice atragerea în proces a unor persoane pe calea unor cereri de chemare în garanție.

Mai mult, pe latura civilă faptele imputate pârâților nu sunt analizate ca infracțiuni, ci ca fapte ilicite. Or, sfera ilicitului civil este mai largă decât sfera ilicitului penal, în sensul că o faptă poate fi calificată ca fiind ilicită din perspectiva legii civile, chiar dacă fapta respectivă nu întrunește condițiile pentru a fi calificată ca infracțiune. De asemenea, condițiile pentru angajarea răspunderii civile sunt diferite de cele pentru angajarea răspunderii penale din perspectiva formei de vinovăție. Prejudiciul avut în vedere în penal trebuie să fie consecința faptei care întrunește condițiile pentru a fi calificată ca fiind infracțiune. Prejudiciul avut în vedere pentru angajarea răspunderii civile delictuale poate fi mai larg, spre exemplu în cazul în care la producerea acestuia au participat și alte persoane, dar faptele acestora nu constituie în același timp și infracțiuni, sau a fost produs și prin alte fapte ale aceluiași autor decât cele care sunt infracțiuni.

În consecință, curtea de apel a apreciat că în mod greșit prima instanță a reținut că cererile de chemare în garanție nu ar fi admisibile din perspectiva cadrului procesual penal în care au fost pronunțate hotărârile penale mai sus menționate.

Cu privire la admisibilitatea în principiu a cererilor de chemare în garanție, Curtea de Apel București a arătat că, potrivit art. 72 alin. 1 Cod procedură civilă:

“Partea interesată poate să cheme în garanție o terță persoană, împotriva căreia ar putea să se îndrepte cu o cerere separată în garanție sau în despăgubiri.”

Pârâții și-au întemeiat cererile de chemare în garanție pe solidaritatea răspunderii membrilor consiliului de administrație, consacrată de dispozițiile art. 73 din Legea nr. 31/1990 și, pe de altă parte, pe posibilitatea ca, în ipoteza în care vor fi obligați la plata unor sume ca reprezentând prejudiciu cauzat reclamantei CI-CO SA, să se îndrepte cu o cerere separată în despăgubiri împotriva chemaților în garanție pentru partea din prejudiciul care este rezultat al faptelor concurente ale chemaților în garanție. Practic, și în a doua ipoteză este vorba tot de solidaritatea răspunderii tuturor celor care au săvârșit faptele ilicite care au concurat la producerea prejudiciului imputat în cadrul răspunderii civile delictuale, solidaritate consacrată de dispozițiile art. 1003 Cod civil.

A mai reținut această instanță că în analiza admisibilității în principiu a cererilor de chemare în garanție nu este analizat caracterul fondat sau nefondat al susținerilor privind contribuția chemaților în garanție la producerea prejudiciului invocat de reclamantă, în calitate de membrii ai consiliului de administrație sau în calitate de terți (sau reprezentanți ai terților) care au intrat în raporturi juridice cu societatea. Întrucât în cererile de chemare în garanție se invocă existența unor raporturi de solidaritate, susținându-se că, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, prejudiciul invocat de reclamantă a fost cauzat și prin faptele celor chemați în garanție, astfel că pârâții s-ar putea regresa împotriva acestora în măsura în care ar fi obligați să suporte întreg prejudiciul invocat de reclamantă, curtea de apel a apreciat că cererile de chemare în garanție sunt admisibile în principiu.

Față de considerentele care au stat la baza respingerii, ca inadmisibile, a cererilor de chemare în garanție și de considerentele explicite și lămuritoare ale instanței de apel, Înalta Curte reține că în cauză nu este îndeplinită condiția premisă de admisibilitate care impune ca, în procesul finalizat cu hotărârea atacată cu revizuire, să nu se fi analizat efectele derivând din hotărârea a cărei autoritate de lucru judecat se susține a fi fost încălcată.

Pe cale de consecință, în temeiul dispozițiilor art. 513 alin.1 și 509 alin.1 pct. 8 Cod procedură civilă, Înalta Curte va respinge cererea de revizuire formulată de revizuenții Alecu Gabriel Leonard, Pistol Luminița, Mihai (fostă Teodoru) Ana, Iacob Marcel și Silișteanu Lucian împotriva deciziei nr.1662 A din 21 decembrie 2018, pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în dosarul nr.39973/3/2016/a1, ca inadmisibilă.

În temeiul dispozițiilor art. 453 alin.1 Cod procedură civilă, Înalta Curte îi va obliga pe revizuenții Alecu Gabriel Leonard, Pistol Luminița, Mihai (fostă Teodoru) Ana, Iacob Marcel și Silișteanu Lucian la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, către intimatul Dulănescu Dumitru, reprezentând

onorariu de avocat, conform înscrisurilor aflate la filele 228 și 229, reduse conform dispozițiilor art.451 alin.2 Cod procedură civilă (de la suma de 6792,71 lei).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge cererea de revizuire formulată de revizuenții Alecu Gabriel Leonard, Pistol Luminița, Mihai (fostă Teodoru) Ana, Iacob Marcel și Silișteanu Lucian împotriva deciziei nr.1662 A din 21 decembrie 2018, pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a IV-a civilă, în dosarul nr.39973/3/2016/a1, ca inadmisibilă.

Obligă pe revizuenții Alecu Gabriel Leonard, Pistol Luminița, Mihai (fostă Teodoru) Ana, Iacob Marcel și Silișteanu Lucian la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, către intimatul Dulănescu Dumitru, reduse conform dispozițiilor art.451 alin.2 Cod procedură civilă.

Cu drept de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Recursul se depune la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 26 iunie 2019.

PREȘEDINTE

Bianca Elena Țăndărescu

JUDECĂTOR

Simona Gina Pietreanu

JUDECĂTOR

Georgeta Stegaru

MAGISTRAT ASISTENT

Ofelia Munteanu

Red.SGP/2 ex.

Comunicat decizie la data de

1 exemplar revizuent IACOB MARCEL - București sector 6, Aleea Compozitorilor nr. 15, bl. 821, ap. 57;

1 exemplar revizuent PISTOL LUMINIȚA – București, sector 2, str. Viitorului nr. 197, bl. 42B, ap. 13;

1 exemplar revizuent MIHAI (FOSTA TEODORU) ANA - București, sector 2, str. Doamna Ghica nr. 30, bl. 11 SUD, ap. 17;

1 exemplar revizuent ALECU GABRIEL LEONARD - București, sector 1, Șos. Nordului nr. 102 D;

1 exemplar revizuent SILIȘTEANU LUCIAN - București, sector 2, Alea Cenușăresei nr. 4, bl. 50, ap. 77;

1 exemplar intimat BERARU SORIN SHMUEL – la adresele din București, str. Nicolae Titulescu nr. 12-14, București, sector 4, Bd. Dimitrie Cantemir nr. 21, bl. 4, sc. 2, ap. 52 și prin afișare la ușa instanței;

1 exemplar intimat GIURGIU ALIN EMIL – cu domiciliul în București, sector 1, str. Golovita nr. 8, prin afișare la ușa instanței și prin afișare pe portalul instanței

1 exemplar intimat MIHĂESCU HORIA TEODOR - domiciliul ales la SCA "Deli și Asociații", București, șos. Nicolae Titulescu nr. 1, bl. A7, sc. 2, et. 8, ap. 53, sector 1;

1 exemplar intimat DULĂMESCU DUMITRU - București, sector 6, Alea Timișul de Jos nr. 2, bl. D 15, sc. G, et. 2, ap. 65, reprezentat convențional de SCP Av. Dragne&Asociații, cu sediul profesional în București, Șos. Pavel Kiseleff nr. 55, vila 6, sector 1;

1 exemplar intimat CI-CO SA - București, sector 2, Alea Câmpul Moșilor nr. 3-5;

1 exemplar intimat DUMITRESCU TANȚI VIRGINICA - București, sector 6, str. Ghirlandei nr. 2, bl. O 11, sc. A, et. 3, ap. 20;

1 exemplar intimat SIF MUNTENIA SA - București, sector 6, Splaiul Unirii nr. 16;

1 exemplar intimat MĂLUREANU (FOSTA VASILIU BUJOR) ELENA - sat Piscu, Ciolpani, str. Monumentului nr. 36;

1 exemplar intimat RĂDULESCU NELU - București, sector 2, str. Soltuzului nr. 32A;

1 exemplar intimat NICA CORNEL - Ștefănești, Alea Egalității nr. 249 F, ap. 1;

1 exemplar intimat MÂNDRESCU CORNELIU - domiciliul ales la SCA Gutium și Asociații, București, Șos. Nicolae Titulescu nr. 1, bl. A7, sc. 1, et. 5, ap. 15, sector 1;

1 exemplar intimat BĂNICĂ OCTAVIAN - domiciliul ales la SCA Gutium și Asociații, București, Șos. Nicolae Titulescu nr. 1, bl. A7, sc. 1, et. 5, ap. 15, sector 1;

